Rugăciune pentru un zeu

On Mai 09, 2010

Evaluează-ți bine calitățile și limitele, înainte să-ți ridici leadershipul pe niște false piedestaluri.

Cei mai mulți dintre conducători își urmăresc până la bătrânețe ambițiile, mai presus decât orice. Animați de un singur gând, de un țel nobil, plini de inițiativă, energici până aproape de epuizare, ei acționează cu bună credință și într-un spirit constructiv cu intenția de a-și croi drum spre succes și pentru a-și asigura pe termen lung poziția, înfruntând cu bărbăție toate obstacolele ce le stau în cale.

Tutankhamon, faraonul Egiptului, a avut și el o mare ambiție, una singură, dar pe măsura unui ideal care depășea cadrul îngust a ideilor din acea vreme. Aceea de a readuce în regat prezența divinităților. Însă ambițiile nu sunt cuantificabile pentru cel care nu-și evaluează corect calitățile și limitele.

Leadership: Întreții iluzia prin care destinul predestinat al unei "opere" neterminate se reflectă în viitorul unei infinități de determinări din care majoritatea cu valori peste limitele admisibile ale nivelului tău de performanță?

Dușmanii sunt la fel de numeroși în interior cât și în exterior. Tutankhamon era plăpând ca un fluture de noapte, în nici într-un caz o fire ambițioasă cu un caracter puternic. Acest băiat nu era în stare nici măcar să tragă o săgeată și, după cum bine a remarcat unul dintre generalii săi, „chiar dacă ar putea să tragă, n-ar ști încotro să țintească”.

Înainte să fie ales rege, înalții demnitari au crezut că sunt asigurați că, grație autorității lui, țara va cunoaște bunătatea și gloria. S-au înșelat amarnic, fiindcă Tutankhamon pe de o parte n-avea stofă de conducător, nu era un om hotărât, energic, nu un luptător neînfricat, pe de altă parte suferea de o maladie evolutivă fatală ce ducea la decalcifiere, cunoscută ca „boala oaselor de sticlă”.

Zeul șchiop. Se putea numi Tutankhamon rege? Un tânăr care bolește fără nădejde – un biet olog, o povară pentru regat, obiect de silă pentru el însuși? Se putea numi rege un neputincios, o epavă, o rămășiță de om? Se putea numi rege cel care tremura tot de emoție când trebuia să ia o decizie, cel care nici la 19 ani nu avea forța necesară ca să încordeze un arc elementar, cel care în loc să fie sprinten ca o veveriță, să ardă de dorința de a trăi intens cădea pradă celor mai aprige suferințe? Se putea numi rege cel care în loc să domine și să controleze mii de oameni printr-o energie debordantă, prin tărie de caracter și dârzenie, era mereu ajutat de cineva să-și țină echilibrul?

Mereu sprijinindu-se de un toiag ca să stea drept sau ca să nu se istovească, un astfel de om nu poate fi decât dominat de un puternic sentiment de pesimism, nu poate fi decât timorat și urmărit de un puternic sentiment de inferioritate, în nici într-un caz pătruns de un puternic sentiment al datoriei.

Opera neterminată a unui lider este încercarea de a domina o lume din care el rămâne literalmente exilat și în al cărei spațiu comun nu va mai avea loc atunci când îi va sosi momentul asumării propriei imagini. Poate fi comparată cu încercarea unui fizician de a controla gravitația sfidând legile fizicii.

Leadership: Dispui de "continuări" care să te aducă mereu în avantaj material sau poziţional?

Cum poate un lucru lipsit de orice valoare să determine valoarea altuia? Mulţi dintre cei care aleg calea grea a leadershipului, sub raportul unei viziuni integratoare şi a unei atitudini specifice, deseori propunând un model nou de a merge înainte, pun accent doar pe evoluţia interioară, dar nu şi pe slăbiciunile lor datorate lipsei de predictibilitate. Aceste slăbiciuni se manifestă îndeosebi faţă de ei înşişi, în acele momente care îi fac vulnerabili contextelor exterioare, generatoare de anxietate, făcându-i pe ceilalţi să se îndoiască de trăinicia leadershipului lor.

Leadershipul este mutarea pe care o faci pe tabla de şah a lumii, analizând utilitatea a ceea ce transmiţi, care deseori poate fi interpretată în mod absolut ca fiind "împotriva ta". Latura leadershipului care se formează, se modelează şi se practică pe tabla de şah a vieţii, cuprinde "Pionul" şi câmpurile pe care acesta le are de străbătut până la linia de transformare, adică până la statutul de "Rege". Pentru ca regele să nu fie în şah, el trebuie să dispună doar de continuări care să-l aducă în avantaj material sau poziţional.

Vei resimţi ca foarte dificilă şi stresantă această tranziţie de la un bun executant la un excelent lider, dar mai rău decât atât, chiar destul de neliniştitor, vei resimţi tranziţia de la o stare de referinţă, de bună dispoziţie, la una de panică. Ţinând cont mai ales de modul în care susţinătorii tăi o vor interpreta pe tabla de şah a succesului lor, care îi va defini în viitor.

Leadership: Răspunzi cu un "DA" necalculat principiilor folosirii puterii, chiar şi atunci când puterea este deghizată în spatele unor formule relevante de tipul: "Visul a fost şi va rămâne pentru totdeauna esenţa pentru care merită să lupţi până la capăt" ?

Crunta boală i-a fost fatală. În timp ce cobora scările spre sala de audienţe, lui Tutankhamon, dintr-un motiv nevăzut şi misterios, i-a alunecat bastonul în care se sprijinea şi, pierzându-şi echilibrul, s-a prăbuşit pe scara cu pantă abruptă. Capul lui s-a lovit de muchia piedestalului unei coloane. Muri pe loc, fără măcar să apuce să-şi spună ultima rugăciune.

Cel sortit să aibă un *"corp de lut"* , nu unul de *"lumină"* , nu poate ajunge niciodată un conducător desăvârşit, aşa cum nici puful unei păpădii nu poate sa reziste unei rafale de vânt puternic. Niciodată visul nu va putea fi experimentat până la capăt de omul ce nu este născut cu înclinaţii pentru marile provocări ale vieţii.

Pe un astfel de om nu-l poţi impulsiona, nu-l poţi motiva, iar el nu se poate însănătoşi miraculos. Un astfel de om nu poate fi adormit şi îndată ce se află în transă, în somnul său hipnotic, cu ochii închişi, el să-şi ghicească singur boala şi tot din somn să ordone medicamentul potrivit.

Nu există medicament pentru cel ce, trupeşte şi sufleteşte, nu a fost menit să ajungă conducător. Pentru a fi conducător, trebuie să ai atât capacităţi fizice, cât şi înclinaţii native. Pentru acela căruia îi lipsesc acestea două, nu-i mai rămâne decât să-şi spună o rugăciune sau să meargă pe alt drum decât acela al leadershipului.

Principiul folosirii puterii sună cam aşa: "Încearcă să mărşăluieşti fără să obosească prin locurile pe unde n-a mai umblat nimeni, fără să te împiedici de un ciob numit ghinion."

Concluzie: Vechiul proverb *"omul potrivit la locul potrivit"* este valabil şi în zilele noastre. Un lider trebuie să aibă forţa fizică şi psihică necesară pentru a-şi îndeplini menirea. Desigur,

unii parcă s-au născut lideri, parcă sunt scrise în codul lor genetic abilitățile de lider, dar pentru cei mai mulți aceste abilități sunt rodul unor munci neobosite. A promova însă un om nepotrivit în funcția de lider este o mare greșeală ce va sfârși printr-un mare eșec.

Tu îți clădești viitorul pe o himeră? Te bazezi întotdeauna pe cineva să-ți facă povara conducerii mai ușoară? Te folosești întotdeauna de resursele altora pentru a rezolva problemele a căror responsabilitate îți revine ție?

Nu cumva îți fundamentezi dorințele pe niște convingeri eronate? Evaluează-ți bine calitățile și limitele, înainte să-ți ridici leadershipul pe niște false piedestaluri. Nu uita că nu se poate face nimic durabil pe o structură fragilă.

* Notă: Gerald Messadie - *Măștile lui Tutankhamon* , Editura Nemira, 2009.

Source: https://neculaifantanaru.com/rugaciune-pentru-un-zeu.html